

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

21. 10. 2024 - 27. 10. 2024

motto týdne:

„Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj...“

PONDĚLÍ 21. 10. bl. Karla Rakouského, císaře

Ef 2,1-10; Žl 100,2.3.4.5 Komentář: Lk 12,13-21 *Lidská sebejistota a „nepotřebnost“ Boha, případně i zabydlenost ve vztahu k Němu. Bohatství před Bohem je touha po jeho blízkosti a z ní vyplývající ochota dělit se.*

ÚTERÝ 22. 10. památka sv. Jana Pavla II., papeže

Ef 2,12-22; Žl 85,9ab+10.11-12.13-14 Komentář: Lk 12,35-38
Toužebné čekání a „vyhlížení“ Boha je známkou, že nebudu zklamán. Až přijde čas, i On mě bude u svého stolu obsluhovat.

STŘEDA 23. 10. sv. Jana Kapistránského, kněze

Ef 3,2-12; Žl Iz 12,2-3.4bcd.5-6 Komentář: Lk 12,39-48
Program pro žité křesťanství: věrnost službě a zastupování Pána. I když se zdá, že je daleko.

ČTVRTEK 24. 10. sv. Antonína Marie Klareta, biskupa

Ef 3,14-21; Žl 33,1-2.4-5.11-12.18-19 Komentář: Lk 12,49-53
Ježíš nás připravuje na to, že postoj k němu může způsobit i rozdělení. Je třeba se nebát a připustit, že konflikt je možný. Ale přitom se snažit, aby nebylo porušeno pravidlo lásky.

PÁTEK 25. 10. sv. Kryšpína a Krispiniána, mučedníků

Ef 4,1-6; Žl 24,1-2.3-4ab.5-6 Komentář: Lk 12,54-59
Současné civilizaci, stavící na vysokém stupni vzdělanosti a technického rozvoje, chybí podstatné: rozeznání toho, co je správné. Okamžitě, dokud je čas, nabídnu ochotu ke smíření.

SOBOTA 26. 10. blah. Celyny Chludzińskiej Borzęcké, vdovy

Ef 4,7-16; Žl 122,1-2.4-5 Komentář: Lk 13,1-9
Kolikrát už Pán osvědčil svou trpělivost se mnou! Kéž se tato zkušenost promítne do mého vztahu k druhým. Chci být velkorysejší.

30. neděle v mezidobí - Cyklus B - 27. 10. 2024

Když se řekne „vzorný student, pracovník, občan...“, většinou si vybavíme člověka, který je pro ostatní nepřijemný svojí dokonalostí. Vzorný učeník Ježíše vykazuje jiné rysy. Co je principem, na kterém stojí správné následování Krista? Dnešní den také církev pamatuje na misie, modlí se za ně a přispívá na různé misijní projekty.

1. ČTENÍ

Text čtení spadá do období po první deportaci (597 př. Kr.), když byl Jeruzalém obležen a vzdal se Babyloňanům. Tehdy byla část obyvatel odvečena a Jeremiáš, který zůstal, prorokuje: „...přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům...“ (Jer 30,3). V této souvislosti pak zaznívá i náš text. Příchod žen těhotných a v šestinedělí má dokládat, že jde o pokojný a bezpečný návrat.

Jer 31,7-9

Tak praví Hospodin: „Oslavujte Jakuba, jásejte nad prvním z národů, ať je slyšet váš jásot: Zachránil Hospodin svůj národ, zbytky Izraele! Hle, přivedu je nazpět ze severní země, shromáždím je od končin země; slepí a kulhaví budou mezi nimi, spolu se ženami v naději a nedělkami; veliký zástup bude těch, kteří se sem vrátí. Přicházejí s pláčem, ale útěchou je doprovázím; přivedu je k vodním proudům přímou cestou, na níž neklopýtnout. Stal jsem se totiž Izraeli otcem, Efraim je mým provorozencem.“

ŽALM 126,1-2ab.2cd-3.4-5.6

Žalm navazuje na zaslíbení návratu ze zajetí domů, jak čteme v prvním čtení. Lze připojit nejen vzpomínku na dávné události, ale i naději, že Bůh proměňuje každou složitou situaci v našem životě.

Odpověď: Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.

**Když Hospodin přiváděl siónské zajatce,
byli jsme jako ve snách.**

**Tehdy byla naše ústa plná smíchu
a náš jazyk plný jásotu.**

Tehdy se říkalo mezi pohany:

„Velkou věc s nimi udělal Hospodin!“

**Ano, velkou věc s námi udělal Hospodin,
naplnila nás radost.**

**Hospodine, změň náš osud,
jako se mění údolí na jihu země.**

**Kdo sejí v slzách,
žnout budou s jásotem.**

**Vycházejí s pláčem,
když nesou semeno k setí:
přijdou však s jásotem
a přinesou své snopy.**

2. ČTENÍ

Pokračujeme ve čtení listu Židům, který rozebírá, zda mohl být Ježíš veleknězem,

který přinesl oběť za nás všechny. Autor nejprve předloží podmínky, které musí velekněz splnit, a následně ukazuje, jak se tyto předpoklady odráží na Ježíšovi. Čtete jen část této úvahy.

Žid 5,1-6

Každý velekněz je brán z lidu a bývá ustanoven pro lid v jeho záležitostech u Boha, aby podával dary a oběti i za hříchy. Protože sám je stejně podroben slabosti, je schopen cítit s chybuujícími a bloudícími. A proto musí podávat oběti za hřích sám za sebe jako za ostatní lidi. Nikdo si však nemůže tu důstojnost vzít sám, nýbrž musí být povolán od Boha jako Áron. Tak si ani Kristus nepřisvojil slávu velekněžství sám, ale (dal mu ji) ten, který mu řekl: `Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil', jak říká i na jiném místě: `Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova'.

EVANGELIUM

Tento text je velmi důležitý. Představuje v evangeliu předěl – demonstruje vzorový výsledek evangelijní misie. Na slepci lze ukázat, co znamená „setkat se s Kristem“. Nejen být uzdraven od nemoci, ale jako učedník následovat Pána a vstoupit s ním do Jeruzaléma, abychom naplno zakusili sílu Velikonoc.

Mk 10,46-52

Když (Ježíš) a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák, Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: „Bud' dobré mysli, vstaň, volá tě!“ On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Slepce odpověděl: „Mistře, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila!“ A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.

K ZAMYŠLENÍ

Před týdnem jsme si v evangeliu připomněli dva Ježíšovy učedníky, kteří se snažili získat výhodná místa v novém politickém uspořádání, jak se domnívali. Jako protiklad se v evangeliu nyní objeví slepý žebrák. Bezmocný, není ani na cestě, ani ve městě... sedí u cesty jako outsider. On však spatřuje naději v Mesiáši. Nenechá se odbýt konvencemi, davem, beznadějí a běží za tím, v koho uvěřil... A Ježíš mu vrací zrak. V té chvíli jako správný učedník neodchází pryč, ale jde za Ježíšem. Ten právě vyšel z Jericha a stoupá příkrým pouštním údolím na Velikonoce do Jeruzaléma. Bartimaios se tak stane svědkem smrti a vzkříšení Krista. A o to v celém evangeliu jde. Vždyť pravá misie nezavádí normalizované postupy, ale otevírá cestu hledajícím, aby našli spásu.